

[Himmelstrup.]

ligger til Ratifikation, at „Befuldmægtigede for den Kongelig danske og for den tyske Regering har indgaaet følgende Overenskomst vedrørende den gensidige Vareudveksling“, og saa følger de 6 Paragraffer, hvoraf selve Overenskomsten bestaar. Hvis man nu læser disse 6 Paragraffer igennem, faar man ikke noget Indtryk af selve Indholdet af denne Overenskomst, f. Eks. af de Betingelser, hvorunder denne Vareudveksling skal finde Sted. Det eneste i saa Henseende, man faar at vide, er i Virkeligheden dette, at efter Overenskomstens Art. II bindes visse tyske Toldsatser; for Hornkvæg til Slagtning, for saltet Stenbiderrogn og Hummer og for visse Ostersorter bindes Tolden, saaledes at Varer af den her nævnte Art ved Indførsel til Tyskland kun skal bære en Told af den og den Størrelse. Og i Overenskomstens første Artikel er det kun sagt, at man fra begge Sider vil bestræbe sig for at fremme den gensidige Vareudveksling mest muligt.

Det ligger i Sagens Natur, at vi fra vor Side kun kan hilse det med Glæde, om vi kunde faa en øget Vareeksport til Tyskland. Vi mener nemlig, at den Begrænsning af Samhandelen mellem Danmark og Tyskland, vi har været Vidne til i de senere Aar, har været til betydelig Skade, og vi ønsker naturligvis Samhandelen forøget. Men noget positivt herom findes altsaa ikke i selve Overenskomsten, og det maa derfor siges, at det interessanteste ved den er de Oplysninger, der findes i Bemærkningerne. Der staar i disse, som fremhævet af den højtærede Landbrugsminister nu ved Forelæggelsen, at vi i det Tidsrum, for hvilket Overenskomsten gælder, nemlig indtil Udgangen af indeværende Aar, skal kunne afsætte til Tyskland et lignende Kvantum Smør som i 1933 og visse Kvantiteter Ost og andre Mejeriprodukter, og endvidere dette, at den danske Kvægekseport til Tyskland i 1934 vil kunne forøges op til 50 000 Stykker. Navnlig dette sidste maa man jo tillægge stor Betydning, og det hilses derfor fra vor Side med Glæde. Der siges imidlertid ikke noget i Overenskomsten om, under hvilke Former denne Eksport af Landbrugsprodukter skal finde Sted, og det findes der heller ikke noget om i Bemærkningerne, men vi gaar ud fra, at den højtærede Minister vil være i Stand til at give nogle supplerende Oplysninger om de forskellige Forhold, der knytter sig dertil, i det Udvalg, hvortil vi venter, at denne Traktat vil blive henvist.

Af de Oplysninger, der findes i Bemærkningerne, lægger man jo ganske særlig

Mærke til det Tilsagn, der foreligger med Hensyn til Forøgelse af Kvægekseporten i det Aar, Overenskomsten skal gælde. Det er klart, at naar man her i Danmark helt op til Aaret 1929 har været i Stand til at eksportere, væsentlig til det tyske Marked, et saa stort Antal levende Kreaturer som 250 000—300 000 Stykker, og naar saa denne Eksport i 1930, 1931, 1932 og 1933 reduceres meget stærkt, og det saa tilmed viser sig, at der er store Vanskeligheder forbundet med at placere disse Kreaturer paa andre Markeder, ja, saa sker der det, som jo ogsaa er sket her i Danmark med Hensyn til Kødproduktion, at Priserne nærmer sig et katastrofalt Lavmaal. Vi haaber derfor, at denne Udvidelse er en lykkelig Begyndelse, og at det maa lykkes os under kommende Forhandlinger at fortsætte ad denne Vej.

Jeg vil gerne gøre en lille Bemærkning til Overenskomstens Art. IV, som, saa vidt jeg hørte, vistnok slet ikke blev omtalt af den højtærede Minister i hans Forelæggelsestale. Det hedder heri, at straks efter at denne Overenskomst er blevet afsluttet, skal der optages yderligere Forhandlinger med det Formaal, i det Omfang, det er nødvendigt, at samle de mellem Danmark paa den ene Side og tidligere tyske Forbundsstater og det tyske Rige paa den anden Side gældende Handelstraktater til en Enhed og at tilpasse dem efter de nuværende Forhold. Det er altsaa et Fremtidsspørgsmaal, som her rejses, og et Spørgsmaal, hvis rette Løsning kan faa stor Betydning. Forholdet er jo det, at det handelsstraktatmæssige Forhold mellem Danmark og Tyskland hidtil har hvilet paa et lidt løst Grundlag, ikke paa nogen virkelig Handelstraktat, men paa en Noteveksling fra 1885, som blev ført efter det tyske Riges Dannelselse, og hvorved man anerkendte Grundlaget i de Handelstraktater; som Danmark paa et tidligere Tidspunkt havde sluttet med en Række nordtyske Stater og Fristæder; da det tyske Rige dannedes i 1870, blev der ikke sluttet nogen almindelig Handelstraktat mellem Danmark og Tyskland, men man nøjedes med at anerkende de facto det Princip, som havde været det grundlæggende i disse særlige Overenskomster. Det er altsaa dette Forhold, man nu vil søge at løse ved Afslutningen af en virkelig Handelstraktat. Fra tysk Side har man tidligere bestræbt sig paa at faa afsluttet en virkelig Handelstraktat med Danmark — jeg minder om de Forhandlinger, som førtes for 25 Aar siden, fra 1906—1908, og ogsaa senere har hele dette